

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.254/2023/5.
Az I. rendű felperes:	Felperes1 (I. r. felperes címe)
A II. rendű felperes:	Felperes2 (II. r. felperes címe1.; levelezési cím: II. r. felperes címe2)
A felperesek képviselője:	Ügyvédi Iroda neve (felperesi képviselő címe., eljáró ügyvéd: Börzsönyiné dr. Kiricsi Szilvia)
Az alperes:	Vas Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Horváth Eszter Anita kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 6.K.701.219/2022/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a 2019. augusztus 1. napjától 2019. augusztus 31. napjáig terjedő időszak tekintetében hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti, egyebekben részben megváltoztatja, és az I. rendű felperesnek járó megbízási díj összegét 1.043.568 (egymilliónegyvenháromezer-ötszázhatvannyolc) forintra leszállítja, a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját 2021. március 2. napjában határozza meg, részben pedig helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek együttesen 49.280 (negyvenkilencezer-kétszáznyolcvan) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. és II. rendű felperesek az alperes hivatásos állományának tagjaiként a helység1 Rendőrkapitányság Osztálylán bűnügyi technikusként teljesítenek szolgálatot. Az I. rendű felperes a 2019. szeptember 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig, a II. rendű felperes a 2020. február 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszakban a kinevezésük szerinti beosztásba nem tartozóan rendszeresen láttak el a nyomozói beosztáshoz tartozó feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panaszuk elutasításra került.

A felperesek keresete, az alperes védírata

[2] Az I. rendű felperes keresetében a 2019. augusztus 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszakot érintően 1.072.556 forint megbízási díj és annak 2021. február 15. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata, a II. rendű felperes a 2020. február 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszak vonatkozásában 898.628 forint megbízási díj és annak 2021. június 15. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában (havonta 28.988 forint összegben) határozták meg. Keresetük jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölték meg.

[3] Az alperes védíratában az I. és II. rendű felperesek keresetének elutasítását kérte, azok jogalapját és összecszerűségét is vitatva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelmek szerint marasztalta az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (5) bekezdésében, 163. § (5) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges

követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 2. mellékletében, a 2020. november 27. napjáig hatályban volt, a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 6/D. pontjában foglaltakra alapította. Rögzítette, hogy a perben a feladatellátás nem volt vitatott; azt kellett vizsgálnia, hogy a felperesek a 2019. augusztus 1. és 2022. augusztus 31., illetőleg a 2020. február 1. és 2022. augusztus 31. napjai közötti időszakban elláttak-e olyan többletfeladatokat, amelyekért a megbízási díj megilleti őket. E körben vizsgálta azt is, hogy a felperesek a rájuk bízott feladatokat a saját beosztásukhoz tartozóan vagy azon kívül teljesítették. A vizsgálat eredményeként megállapította, hogy a BM rendelet 2. melléklete szerint a főnyomozói, nyomozói feladatok külön beosztást képeznek, amelyek a technikai beosztástól elkülönülnek. A munkaköri leírásban rögzített feladatok a munkáltató egyoldalú utasítási jogával a BM rendeletben meghatározott beosztás keretein belül határozhatók meg, azok más beosztásba tartozó feladatokkal nem bővíthetők; a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. Jogellenes az a gyakorlat, amikor a munkáltató egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását az adott munkakör részének tekinti. Amennyiben a jogi norma – a perbeli esetben a perrel érintett időszakok első felében hatályban volt ORFK utasítás – az adott munkakörre nézve az ellátandó feladatok körét kógens módon meghatározza, ahhoz a munkáltatónak a munkaköri leírás elkészítésekor igazodnia kell; a többletfeladatok ellátásáért ellentételezést kell fizetnie. A perrel érintett időszakok második felében – amely alatt az ORFK utasítás már nem volt hatályban – a BM rendeletben foglaltak adnak iránymutatást a megbízási díjra való jogosultság kérdésében; eszerint a jogalkotó az egyes beosztások között egyértelműen különbséget tesz. Megállapította, hogy a keresetlevélben megjelölt időszakokban az alperes a felpereseket olyan feladatkör ellátásával bízta meg, amely számukra a BM rendelet 2. melléklete alapján a szolgálati beosztásukhoz nem tartozó feladatellátást jelentett. A felperesek ezen időszakokban – a számadatokkal alátámasztottan – minden szolgálat alkalmával nem csak bűnügyi technikai feladatokat láttak el; a többletfeladatok akár egy-egy szolgálat 80-90%-át is kitették, amely alapján megbízási díjra jogosulttá váltak.

[5] A megbízási díj mértékének meghatározása során figyelembe vette azt a körülményt, hogy az alperes a feladatellátás mértékét egyik felperes tekintetében sem vitatta. A felperesek javára értékelte, hogy az általuk ellátott, a bűnügyi technikus beosztáshoz nem tartozó többletfeladatok a teljesített szolgálataik nagy részét érintették, esetenként egy-egy szolgálat egészét is kitették. Mindezek alapján a többletfeladatellátást mindkét felperes vonatkozásában a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékével találta arányban állónak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, 163. § (5) bekezdését, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:48. § (1) bekezdését megjelölve. Hangsúlyozta, hogy a BM rendelet 2. melléklete a rendőrségnél rendszeresített hivatásos szolgálati beosztásokat, valamint az azokhoz tartozó besorolási kategóriákat és a hivatásos pótlék mértékét rögzíti, azonban tartalmilag nem határolja be az egyes munkaköröket. A 2020. november 26. napjáig terjedő időszakot tekintve előadta, hogy az ORFK utasítás 2017. november 19. napjától hatályos szövege a bűnügyi technikus fogalmi meghatározását, annak jogosultságát és kötelezettségeit nem tartalmazta. A 6/D. §-a szerint a

rendőrkapitányságon technikus beosztásba kinevezett személy feladatellátása során az érintett által a munkaköri leírása alapján a bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységek végzése mellett a bűnügyi technikus feladatok ellátásának elsődlegességét kell biztosítani. A bűnügyi technikus – ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja – egyéb feladatokat is elláthat, ilyen esetben azonban a bűnügyi technikus feladatok felmerülésekor ezeket az alapfeladatokat kell mindenekelőtt elvégezni (Kúria Kf.III.39.053/2021/8-I. számú ítéletének [38] bekezdése). Mindez azt jelenti, hogy a bűnügyi technikusok a bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységeket is kötelesek elvégezni; a felperesek által végzett, többletfeladatként díjazni kívánt tevékenységek az általános bűnügyi munkához tartoztak és tartoznak. A felperesek munkaköri leírásában az általuk a beosztásukhoz nem tartozóként megjelölt feladatok szerepelnek, azok elvégzéséért őket megbízási díj nem illeti meg. Az ORFK utasítást továbbá a bűnügyi technikai tevékenységgel kapcsolatban egyes ORFK utasítások módosításáról, valamint hatályon kívül helyezéséről szóló 32/2020. (XI.19.) ORFK utasítás 6. pontja hatályon kívül helyezte. A 2020. november 27. napjától kezdődő időszak tekintetében tehát nincs olyan kögens jogszabályi rendelkezés, amely meghatározná, hogy a bűnügyi területen adódó feladatokat mely szolgálati beosztást betöltő személynek kell elvégeznie. A felperesek által megjelölt tevékenységek a saját beosztásukhoz tartozó feladatok ellátásánál többet nem jelentenek, és munkaidőn belül elvégezhetők. A jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszközei kizárólagos módon nem határozzák meg az egyes beosztásokhoz tartozó feladatokat, ezért a bűnügyi technikus beosztását érintően sem tartalmaznak előírást. A beosztásokhoz tartozó feladatok csak a munkaköri leírások alapján ismerhetők meg. Mindezekből következően álláspontja szerint a felperesek a perbeli időszakokban nem más beosztásokhoz tartozó feladatkört láttak el, csupán a munkaköri leírásukban szereplő feladataikat teljesítették. A munkakör bővítéséről, valamint a szolgálati beosztásokra vonatkozó szabályok, illetőleg a beosztásokra épülő illetményrendszer kiüresítéséről nem lehet szó, hiszen a munkakör tartalmának meghatározására konkrét rendelkezés nincs, a beosztás keretei hiányoznak, így azokhoz igazodni nem állt módjában.

[7] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, annak helytálló ténybeli és jogi indokaira hivatkozva. Kiemelték, hogy az alperes fellebbezésében a tényelődásukat és a keresetük összecszerúségét elfogadta; kizárólag a kereset jogalapját vitatta. Álláspontjuk szerint a többletfeladatellátásuk és annak mértéke a perben igazolást nyert. Hangsúlyozták, hogy a töretlen bírói gyakorlat szerint a beosztáshoz nem tartozó többletfeladatellátás megbízási díjra jogosít. Az alperes által hivatkozott azon érvelés, miszerint a más beosztásba tartozó feladatok munkaköri leírásba történő beemelése az egyes beosztások elkülöníthetőségét megszünteti, – a jogalkotói szándékot is figyelembe véve – nem foghat helyt. A bűnügyi technikus és a nyomozó beosztások különbözőségét mind az irányadó jogszabályok, mind pedig az alperesi gyakorlat alátámasztja. Önmagában az a körülmény, hogy a munkaköri leírás a nyomozói feladatokat tartalmazza, nem teszi lehetővé, hogy az eredeti beosztást a munkáltató oly mértékben kitágítsa, hogy a nyomozói feladatokat a bűnügyi technikusoknak ellentételezés nélkül kelljen elvégezniük. Álláspontjuk szerint az alperes által hivatkozott kúriai döntés épp az ő érvelésüket támasztja alá; mint ahogyan az általuk megjelölt további kúriai határozatok is azt erősítik.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] Az alperes fellebbezése túlnyomórészt nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során hivatalból megállapította, hogy az I. rendű felperes kereseti kérelmében 2019. augusztus hónapra úgy igényelt megbízási díjat, hogy a szolgálati panaszában a konkrét időszak megjelölése nélkül „a megbízási díj elévülési időig történő megállapítását” kérte; a szolgálati panaszt elutasító határozatszáml. számú határozatban ezen igénye 2019. szeptember 1. napjáig visszamenően került elbírálásra, amit keresetében nem kifogásolt. Mindezek alapján az állapítható meg, hogy a keresetében a szolgálati panasz határozattal elbírált időszakon túlterjeszkedett, amelynek jogkövetkezményét azonban az elsőfokú bíróság ítéletében nem vonta le.

[10] Az ítéltábla kiemeli, a kereset nem irányulhat olyan megbízási díjra, amelyet az alperes a felperes a szolgálati panasz eljárás keretében nem igényelt és nem bírált el. Eltérő értelmezés esetén az igényérvényesítés (a panasz eljárás) Hszt.-ben rögzített szabályai sérülnének, a bíróság a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, a törvényben biztosított jogosultságát (és kötelezettségét) elvonná. A Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján a bíróság az eljárást bármely szakaszában megszünteti, ha a 48. § (1) bekezdés a) - i) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. A felperes keresetében megjelölt 2019. augusztus 1. napjától 2019. augusztus 31. napjáig tartó időszak vizsgálata – megelőző szolgálati panasz és annak elbírálása, mint közigazgatási jogorvoslat hiányában – idő előttinek bizonyult, ezért a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján e tekintetben az eljárás megszüntetésének lett volna helye. Emiatt a szolgálati panasszal – a felperes által sem vitatottan – nem érintett és az alperesi elutasító határozattal el nem bírált, 2019. augusztus 1. napjától 2019. augusztus 31. napjáig terjedő időszakra a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az eljárást – a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontjára és 48. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel – megszüntette.

[11] Ezt követően az ítéltábla áttért az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak az alperesi fellebbezés alapján történő felülbírlatára.

[12] A perben nem volt vitatott a feladatkimutatás, és a felperesek által ellátott feladatok mértéke; az alperes fellebbezésében – a védiratában foglalt érvelését változatlanul fenntartva – kizárólag a kereset jogalapját vitatta. A felek álláspontja a bűnügyi technikus és a nyomozó beosztások különbözősége tekintetében tért el.

[13] A Kúria több határozatában kimondta, hogy amennyiben a hivatásos állomány tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az

többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.III.45.173/2021/4., BH2018.259.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a BM rendelet 2. melléklete szerint a főnyomozói, nyomozói feladatok külön beosztást képeznek, amelyek a bünygyi technikus beosztástól elkülönülnek. Helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperesek a perbeli időszakokban a kinevezésük szerinti beosztáshoz nem tartozó nyomozói feladatokat rendszeresen ellátták, erre figyelemmel megbízási díjra jogosultak.

[14] Az ítéltábla az alperesnek az ORFK utasítás 6/D. §-ára való hivatkozása körében elfogadta, hogy aszerint a rendörkapitányságon technikus beosztásba kinevezettek a munkaköri leírásuk alapján a bünygyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységek elvégzésére is utasíthatók, mindamellett a munkáltatónak a bünygyi technikus feladatok ellátásának elsődlegességét kell biztosítania, azonban nem értett egyet azon alperesi érveléssel, amely szerint e többletfeladatellátást a bünygyi technikusoknak ellenszolgáltatás nélkül kellene ellátni. A Kúria alperes által megjelölt Kf.III.39.053/2021/8-I. számú ítélete azzal, hogy kimondta: a bünygyi technikus – ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja – egyéb feladatokat is elláthat, a bünygyi technikus feladatok felmerülésekor azonban ilyen esetben is ezeket az alapfeladatokat kell mindenekelőtt elvégezni, nem mondott ellent az elsőfokú bíróság által tett azon megállapításnak, miszerint a többletfeladatellátás a hivatásos állomány tagjaival szemben ilyen esetekben is csak ellenszolgáltatás fejében követelhető meg. Az alperes azt az állítását, amely szerint a többletfeladatként díjazni kívánt tevékenységek az általános bünygyi munkához tartoznak, nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta.

[15] Az ítéltábla a 2020. november 27. napjától kezdődő időszak tekintetében tett alperesi hivatkozást sem fogadta el, habár azzal egyetértett, hogy ma már nincs olyan kogens jogszabályi rendelkezés, amely meghatározná, hogy a bünygyi területen adódó feladatokat mely szolgálati beosztást betöltő személynek kell elvégeznie. Ezzel összefüggésben azonban alappal nem állítható, hogy a felperesek által megjelölt tevékenységek a saját beosztásukhoz tartozó feladatok ellátásánál többet nem jelentenek.

[16] Az ítéltábla megjegyzi: az a körülmény, hogy a jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszközei kizárólagos módon nem határozzák meg az egyes beosztásokhoz tartozó feladatokat, nem vezethet a munkakörök önkényes kiterjesztő értelmezéséhez, mint ahogyan arra a Kúria már számos korábbi döntésében rámutatott. Az alperesi állítással ellentétben a munkakör munkáltató egyoldalú intézkedésén alapuló effajta kibővítése a szolgálati beosztásokra vonatkozó szabályok, illetőleg a beosztásokra épülő illetményrendszer kiüresítését eredményezné.

[17] A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperesek esetében a bünygyi technikus beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és

következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[18] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a felpereseket akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört láttak el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kőgenssek, azok besorolása jogilag rendezett; a felperesek által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a kinevezésük szerinti beosztáshoz tartozóak voltak.

[19] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[20] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperesek rendszeresen jelentkező, beosztásukba nem tartozó többletfeladatokat végeztek, amelyek a megbízási díjra való jogosultságukat – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[21] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felpereseknek, ezért azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Figyelemmel arra, hogy az alperes a megbízási díj mértékét nem vitatta, arra nézve a fellebbezésében jogszabálysértést nem jelölt meg és indokolást sem adott, a megbízási díj összegét a másodfokú bíróságnak vizsgálnia nem kellett (Kp. 100. § (2) bekezdés b) pont). A [9]-[10] bekezdésekben foglalt megállapítás eredményeként ugyanakkor az I. rendű felperest megillető megbízási díj összegszerűsége körében kizárólag a szolgálati panaszt elbíráló határozattal le nem fedett (2019. augusztus 1. napjától 2019. augusztus 31. napjáig terjedő) időszakot nem tartalmazó, 2019. szeptember 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszak vehető figyelembe, ami miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság által a kereseti kérelemmel egyezően megállapított, a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékkel számított díj összegét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján megváltoztatva – a szolgálati panasszal le nem fedett munkanapokra, 2019. augusztus hónapra arányosan járó 28.988 forinttal csökkentve – 1.043.568 forintra leszállította, és ennek megfelelően módosította a késedelmi kamatfizetés középátlagos kezdő időpontját.

[22] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megszüntetési okkal érintett részét a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a pergátló akadályra figyelemmel e részében az eljárást megszüntette; ennek következményeként a Kp. 109. § (2) bekezdése szerint a megbízási díj összegét és a kamatfizetés kezdő időpontját megváltoztatta, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a túlnyomó részt (97 %) pervesztes alperest a felperesek másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2), (5) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 2. § (1)-(2) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Ennek során a felperesek által felszámított költség összegét a pertárgy értékéhez igazodóan – az ügy bonyolultságára, az általuk benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel – mérsékelte. Megjegyzi, hogy a felperesek a fellebbezési eljárásban az elsőfokú eljárás tekintetében érvényesített, felperesenként 100.000 forintban meghatározott – és az elsőfokú bíróság által számukra megítélt – perköltséget ismételten nem számíthatták fel.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége, valamint a felpereseket a munkavállalói költségkedvezményük alapján megillető személyes költségmentesség folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. március 13.

dr. Antal Regina s.k.
a tanács elnöke

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.
előadó bíró

dr. Bíró Péter s.k.
bíró